

Φυλλάδιο εργασίας 1

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν η Περπερούνα¹

Ιούνης μήνας και το χωριό μου ψηνόταν από τη ζέστη.

Άσχημα ξεκινούσε το καλοκαίρι φέτος. Δεν είχε ρίξει ούτε μια σταγόνα βροχής.

Η βρυσούλα δίπλα στο μεγάλο πλάτανο είχε στερέψει και το ποταμάκι που κάναμε μπάνιο τα καλοκαίρια δεν είχε ούτε σταγόνα.

Στο καφενείο του χωριού ήταν όλοι μαζεμένοι για να συζητήσουν για το πρόβλημα αυτό.

Τι μπορούσαν να κάνουν όμως;

Κρύφτηκα σε μια γωνιά για να ακούσω κι εγώ τι θα αποφάσιζαν.

«Ανομβρία, ούτε μια σταγόνα βροχής δεν έπεσε φέτος, πώς θα γίνουν τα καλαμπόκια μας και πώς θα θεριέψουν τα σάκια μας;» είπε ο δήμαρχος.

«Μια είναι λύση... να καλέσουμε τη βροχή, να καλέσουμε τη βροχή με τη βοήθεια της Πιρπιρούνας.

«Ναι, ναι, φώναξαν όλοι μαζί, μόνο η Πιρπιρούνα μπορεί να μας βοηθήσει».

Ξαφνικά τους είδα όλους να σηκώνονται και να πλησιάζουν προς το μέρος μου και να μου λένε:

«Λενιώ μόνο εσύ μπορείς να μας βοηθήσεις, μόνο εσύ μπορείς να σώσεις τον τόπο μας και τις σοδειές μας από αυτή την ξηρασία, να είσαι η Πιρπιρούνα του χωριού μας»

Με έπιασαν από το χέρι και με κάθισαν σε μια καρέκλα και μου εξήγησαν τι έπρεπε να κάνω.

Σε λίγο άρχισαν να καταφθάνουν και οι γυναίκες τους κρατώντας στα χέρια τους λουλούδια και φυλλωσιές, όλα καταπράσινα και πολύχρωμα.

Άρχισαν να με στολίζουν μ' αυτά γελώντας και τραγουδώντας γύρω μου. Εγώ μοσχομύριζα να ήμουν κήπος ολάνθιστος.

Σηκωθήκαμε όλοι μαζί κι αρχίσαμε να προχωράμε προς τα σοκάκια και τώρα το τραγούδι αντηχούσε πιο δυνατά:

---

¹ Το έθιμο της Περπερούνας αναφέρεται ανάλογα με την γεωγραφική περιοχή στην οποία αναβιώνει με διάφορες τοπικές διαλέκτους εκ των οποίων είναι και η πιρπιρούνα ή παπαρούνα ή παπαρούγκα.

«Πιρπιρούνα περπατεί και το Θιο παρακαλεί, για να βρέξει μια βροχή μια βροχή μια σιγανή, για να γεν' τα στάρια μας και τα καλαμπόκια μας, μπάρις μπάρις τα κρασιά μπάρις μπάρις τα νερά...

Στο κεφάλι μου είχα ένα τεράστιο ταψί.

Καθώς προχωράγαμε στα δρομάκια του χωριού οι πόρτες άνοιγαν διάπλατα και όλοι οι συγχωριανοί μας με τις κανάτες τους έριχναν μπόλικο νερό, το νερό αυτό που δεν είχε έρθει τη χρονιά αυτή, το νερό αυτό που παρακαλούσαμε να έρθει τώρα και να ποτίσει τα χωράφια μας.

Μαζί με το νερό όμως με γέμιζαν και χρυσά φλουριά που μάζευα στα χέρια μου.

Ο ήλιος κόντευε να πέσει κι εμείς ήμασταν κατάκοποι από το περπάτημα και το τραγούδι.

Όμως κοιτάζαμε συνάμα και τον ουρανό. Τα φύλλα μου πια είχαν σκορπίσει δεξιά κι αριστερά, στα χέρια μου όμως κρατούσα ακόμα σφιχτά τα φλουριά που είχα μαζέψει. Ο δήμαρχος του χωριού μου έγνεψε με τα μάτια να τα κρατήσω, ήταν μου είπε δικά μου.

Η χαρά μου ήταν απεριγράπτη, θα τα έδινα στη μάνα να πάρει κι αυτή μίαν ανάσα.

Περπατούσα προς το σπίτι μου που ήταν στην άκρη του χωριού, η μάνα μου είχε βγει στην πόρτα κιόλας και με περίμενε με αγωνία να γυρίσω...εγώ γύρισα και κοίταξα τον ουρανό, τα πρώτα μαύρα σύννεφα είχα μαζευτεί από πάνω μου...σα να μου φαίνεται πως κανα δυο χοντρές ψιχάλες έπεσαν στο κεφάλι μου.

Σήκωσα το κεφάλι μου ψηλά και κοίταξα τον ουρανό και έτρεξα γρήγορα γρήγορα να χωθώ στην αγκαλιά της μάνας...

«Έρχεται μπόρα» μου είπε...

Δραστηριότητες

1. Όρα να μετατρέψεις την ιστορία της Πιρπιρούνας σε «ηχοϊστορία». Διάλεξε λέξεις-κλειδιά μέσα από το κείμενο που διάβασες και απόδωσέ τες με τον ήχο ενός μουσικού οργάνου από αυτά που διαθέτει η τάξη σου (κατά προτίμηση μικρό ρυθμικό κρουστό όπως οι μαράκες, το χειροτύμπανο, τα κουδουνάκια κ.ά.).
2. Πάρε ένα χειροτύμπανο και δείξε μας τα διάφορα είδη βροχής που γνωρίζεις μέσα από τον ήχο του (π.χ. μια σιγανή ποτιστική βροχή ή μια πολύ μεγάλη μπόρα).
3. Σκέπασε το πρόσωπό σου με μια μάσκα (κατά προτίμηση ουδέτερη μάσκα) έτσι ώστε να μη φαίνονται τα χαρακτηριστικά ή οι εκφράσεις που παίρνει το πρόσωπό σου και δείξε μόνο με τις κινήσεις του σώματός σου τον τρόπο με τον οποίο πέφτει η βροχή.